

an 1908/9

Průběh!

Ný a asi pas shodujete, je nedostáváte
Hleda zprávu mám ný měřilist dui
spřipravené právo, a nemusel jsem ho odstat.
Tome je dopis - tuším plyně nemyslí.
Imad ho dui poslali. Dui mne zastavil
na ulici ředitel Sonnenschein, a řekl,
že slyšel, že tartušk píše chemické
věci a použi tuš matematiky. Ptal
se, kde by to mohl nálezt, a stáhl
jsem mu tuž, že Ti dopisí hned

ani 1908/9

Ruskul'bam!

Ny se asi pas strochujete, ze nedostavate
Hruke zpravu Mam ny nekolik dni
pripravene pravo, a nemusel jsem ho odstat.
Tamu je dopis - tuším plný nesmyslů.
Snad ho dnes pošlali. Dnes mne zastavil
na ulici řevitel Joumenschein, a řekl,
že slyšel, že Tartušk píše chemické
něci a použi tuš matematiky. Ptal
se, kde by to mohl nálezt, a stáhl
jsem mu tuž, že ti dopisí hned

6 separátů. Tak prvním Ti-tati,
mi je pošli, pokud možno hodně,
do laboratorě. Řeče, že se o to
velice zajímá. Mámu zde sám
některé, ale to je příliš neúplné!
S. je chemik. Jako novinku
zděluji, že sem žádá Rosipal z
polsovky vyndauj, a žádá hru
o místo — nejraději technického
sekretáře!!

Ruskil'ca
Mysil

ADOLF SONNENSCHN

Sm. 32 part 90

Witkowitz, am 29. Jänner 1909
(Mähren). Postadresse: Witkowitz Eisenwerk.

Sehr geehrter Herr Professor!

Ihre Worte lassen mich mit
mir praktischer chemischer Ausbildung
Vergleichung erlauben.

Es habe sie mit großer Aufmerksamkeit
gelesen und darin das allgemeine
entschiedene Bedürfnis in bestimmter
Formen ergreifen gefunden, die
Chemie auf andere Basis zu stellen,
als es bisher der Fall war.

Es ist wohl, das praktische Gebilde der
Chemie ist in sich selbst, das durch vielfache
Anpassungen eine langwierige
Entwicklung, die nur durch die Kritik der
Führung einer Cicerone Druckschrift
werden können.

ADOLF SONNENSCHN

Sm. 32 22 70 90

Witkowitz, am 29. Jänner 1909
(Mähren). Postadresse: Witkowitz Eisenwerk.

Sehr geehrter Herr Professor!

Ich habe Ihnen schon schon mehrmals
mit ^{den} besprochenen chemischen ^{und} physikalischen
Vorlesungen gesprochen.

Ich habe sie mit großem Interesse
gelesen und darin das allgemeine
entworfene Bildnis in bestimmter
Formen ergreifen gefunden, die
Chemie auf andere Weise zu stellen,
als es bisher der Fall war.

Es ist wohl, dasjenige Gebilde das
Chemie in sich selbst, das durch vielfache
Anpassungen eine langfristige
Anpassung, die nur durch die kritische
Anpassung eines Cicero durchzuführen
müssen können.

Es würde mir mühsam, dass es
Ihnen gelingt, auf dem Bauplatz, das
von Ihnen wiederzuerhalten Gebäude
mir fast gelingenderweise anzusehen.

Für die so freundliche Beipflichtung
Ihrer Anwesenheit besuche Dankend
bei ich mit

besonderen Freundschaft

Gezeichnet
A. Schenk

Srovnání výsledků Vítkov. mart. že
Stanovení Mn dle Volhara v P.H.

V zadu na papíru je patrné pověstné skládání dopisů bez obálek
donášených ze sousedství poslem (Nová, Svobodová, Rabochová).

Lieberen Collega!

Ueberwende Ihnen meine heutigen Resultate:

Wg 50662 $\frac{11}{100}$, 92 Mn = 10.35 n 10.30 %

Wg 50597 $\frac{11}{100}$, 92 Mn = 10.48 n 10.40 %

Resultate nach Volhard folgen Montag nach mittags.

Gluck auf!

J. Prüfer

fallen sind, ohne dass ich
sein soll; merkwürdiger
sichrische Probe a mit der
wieder beim ersten und
welche verschwindet, wenn
Resultate Kreuzweise
soll das ergründen, übrigens
da die Differenz doch nur eine
den 11.4% Mn der W. von
Kann! Also nochmals he

Lieber Herr Collega!

Uebersende Ihnen meine heutigen Resultate:

Wg 50662 $\frac{11}{1}$, 92 $M_n = 10.35 \bar{n} 10.30 \%$

Wg 50597 $\frac{11}{1}$, 92 $M_n = 10.48 \bar{n} 10.40 \%$

Resultate nach Volhard folgen Montag nach mittags.

Gluck auf!

J. Müller

$$2,04 : 5 = 10,451$$

$$2,14 : 5 = 43$$

L. Müller

Lieber Herr College!

Schönsten Dank für die gefällige Mittheilung Ihrer Resultate, so wie für die viele Mühe die Sie sich mit der Sache gemacht haben. Unsere Resultate sind:

Wg	Vorkand		Technische Probe	
	Poldihütte Mm	Eisenwerk Mm	a Mm	b Mm
50367	10,68	11,02	10,9	10,7
50459/12683	11,35	11,33	11,0	11,2
50656	10,85	10,82	10,6	10,55
50662	10,84	10,82	10,5	10,4
50597	11,00	10,72	10,6	10,95
			<u>53,65</u>	

Also brillant übereinstimmend bis auf den ersten und letzten Wagen, die vermutlich einer Verwechslung anheim

gefallen sind, ohne daß ich im Stande wäre wie sie gefa-
sein soll; merkwürdiger Weise gibt bei mir die
sichrische Probe a mit der später gemachten b) auch
wieder beim ersten und letzten Waggon die größte Differenz,
welche verschwindet, wenn man sich erlaubt die
Resultate kreuzweise \times zu vergleichen. Der Fehler
soll das ergründen, übrigens liegt auch nichts daran,
da die Differenz doch nur eine unbedeutende ist und von
den 11,4% an der W. Skowitzers gar keine Rede sein
kann! Also nochmals herzgl. Dank und Gruf!

Walz

Miloš Srb: **Živá skutečnost.** Filosofický pohled na život a svět.

Nákladem Orbisu, 1940, str. 192, 34 kor. •

Jest jistě pozoruhodné, že vyšel původní filosofický spis napsaný inženýrem chemie. Ale to mi není jediným důvodem, že na knihu upozorňuji v chemickém časopise. Činím tak i proto, že autor se dotýká též základních otázek exaktních věd.

Kniha má tři oddíly: 1. Noetika a metanoetika, II. etika, III. metafysika.

Pokusím se stručně podati obsah oddílu prvního, týkajícího se našeho poznání. Úvodní kapitola jedná o skepsi. Požadavkem rozumového myšlení jest nepřijímat za pravdivé nic, čeho pravdivost nebyla pochybováním přezkoumána. Je proto třeba o všem pochybovat, ptáti se po odůvodnění každého soudu a každého odůvodnění. Nemá však ceny pochybování absolutní, neboť to ztroskotává na samotné struktuře našeho myšlení. Pochybujeme-li totiž i o empirických evidencích, zbavujeme myšlení konkrétního obsahu, pochybujeme-li o evidencích psychických a logických, dostaneme se do bludného kruhu, neboť pochybování samo předpokládá již viru v psychické a logické evidenci. Proto jest třeba učiniti problémem nejen určité poznatky, ale i poznání samo, což jest předmětem metanoetiky.

Tu jest pak základní otázka: co jest pravda? Srb zajímavě kritizuje hlavní definice jako: pravda je souhlas výpovědi se skutečností, nebo pravda má vyhovovat určitému kritériu, nebo že musí být ověřena zkušeností a hledá, co jest pramenem a jistotou našeho poznání. Ku přesvědčení o jistotě nestačí pouhý rozum, protože rozumováním o nějakém soudu dojdeme k soudu jinému, který znovu můžeme učiniti problémem a tak pokračovati bez konce. Pravdivost opírá se o pocit, založený v životním citu bezprostředně prožívaném. To bezprostředně dané nazývá Srb »živou skutečností«. Jest to základní pojem jeho filosofické soustavy. Živá skutečnost jest fakt metalogický, to znamená absolutně jistý, mimo logickou pravdu a klam. Všechny způsoby myšlení a uměleckého tvoření jsou jen různými způsoby, jak se této totality zmocnit, iak ji vyjádřit, analysovat, vytvořit.

Jednou z nejzávažnějších částí knihy Srbovy jest hluboký a obezřetný výklad o tom, jak této bezprostředně prožívané, stále plynulé a měnící se jednoty zmocňuje se rozum a iak ji převádí v soudy a pojmy. Jak se přechází z iracionálního v racionální, z oblasti absolutní jistoty do oblasti jistot empirických a logických. Pochody ony lze ovšem pouze naznačit a opsat, neboť se tu pohybujeme na hranicích rozumově postižitelného. Iracionální a alogické nelze pomocí myšlenkových konstrukcí zcela uchopit, analysovat a vystihnout.

Visi metalogického faktu zpracovává rozum tak, že se chápe nikoli již bezprostředně plynulé skutečnosti, ale vzpomínky na úsek z ní. Ve vzpomínce, tedy v projekci časové, se tento výňatek stabilisuje a objektivisuje. Z neomezené, proměnlivé přítomnosti stane se výsek v minulosti ztrnulý, neproměnlivý, stane se objekt. Věc pak rozum analysove tím, že na ni aplikuje koncepcce: stejnosti, prostoru, času, příčinnosti, bytnosti (energie, hmoty) a jiné. Tak si rozum rozkládá plynulou jednotu v diskontinuitu, v rozmanitost jednotlivin. Tuto rozmanitost pak opět rozum skládá, syntetisuje v jednotný, ale složený celek. Kdežto živá skutečnost je relativní, jsou koncepcce, rozumem užívané, absolutní; nejsou ze zkušenosti, protože neexistují ve skutečnosti objektivní, nýbrž jsou rozumem postulovány a teprve jimi je zkušenost umožněna.

Tuto rozmanitost, analyticky vzniklou, vyjadřujeme v řetězích soudů a pomocí pojmů. Z takových soudů vznikají pak dedukcí soudy ve vlastním smyslu, které jsou předmětem logiky. Vesmír se neskládá ze součástek, ale rozum rozkládá vesmír na myšlené části. Tyto myšlené části neexistují samostatně. Odmyslí-li se vztah částky k celku, zbavila se částka podstatného znaku jsouc-

nosti. Dnešní naše vyjádření nejprimitivnějšího zážitku není ovšem primitivní, jak by se zdálo, neboť jest za ním skryt dlouhý řetězec soudů, dědictví kulturního vývoje. Druhý postup, jímž vznikají pojmy, jest abstrakce z jednotlivin. Postup ten není spontánní, ale jest řízen záměrem, potřebou, základními koncepcemi kultury.

Pojmy, vzniklé rozkladem bezprostředně dané nebo myšlenkově konstituované jednoty v příslušné součástky, jsou korelativní, rovnocenné. Nejsou samostatné, ale sdružené. Vzhledem ku konkrétní náplni má každý z nich vztah k ostatním částem rozkladem jednoty vzniklým. Korelativní pojmy, vzniklé rozkladem téže jednoty, nedají se navzájem redukovat, nemají smyslu absolutního, nelze jeden z nich brát za primární, druhý za sekundární.

Analysou bezprostředně prožívané nebo myšlené změny, pohybu, děje, vznikly základní pojmy běžné praxe i exaktní vědy — pojmy příčiny a účinku. Jsou to pojmy korelativní. Základem příčinnosti jest předpoklad, že budoucnost se bude podobati minulosti. Tento předpoklad jest založen na fikci stejnosti. Druhým podstatným znakem kausalitě jest pravidelný sled, který se nedá obrátiti. Kausalita jest tedy založena na koncepci stejnosti, není zákonem empirickým. Naopak, zkušenost jest teprve kausalitou umožněna. Kausalní zákon »postuluje, že stejné příčiny mají stejné následky nutně a vždy. Avšak dle čeho poznám, že ony příčiny (stavy, změny) jsou stejné? Podle jejich vlastností, t. i. účinků — buď přímo na poznávací subjekt nebo na něco jiného — čili dle jejich následků!! Takové věci a stavy považují za stejné, které mají stejné následky — což je obrácením kausalní zákonitosti, či lépe: kausalní zákonitost je jen obrácením této věty. Věta: »stejně příčiny mají stejné následky« zní správně: »příčiny, které mají stejné následky, mají stejné následky«! Je to tautologie, circulus!«

Kromě vylíčeného řešení hlavní otázky našeho poznání jsou v knize samostatná a důmyslná řešení otázek speciálnějších. Tu je zvláště třeba vytknouti, jak bezpečně dovedl Srb rozpoznat slabiny absolutní skepse nebo determinismu, jak kritizuje singularistické směry filosofické, jak použil korelativity pojmů k odmítavé kritice Bergsonova pojetí času, jak dynamicky definuje pojmy věci — nejen jako výčet znaků, ale i jako souhrn účinků, které od věci očekáváme. O determinismu vzhledem k exaktní vědě praví: »Je významné, že vlastní vědecké badání nebývá ovládáno snahou úplně dějství determinovat, nýbrž omezuje se na poznávání věci a vyhledávání t. zv. funkčních souvislostí, t. j. vzájemné podmíněnosti jednotlivých jevů: je-li dán jeden, jsou dány i ostatní — jevy ty patří jaksí dohromady. Čas se při tom ignoruje: buď jevy ty nutně vzniknou současně — na př. změní-li u plynu za stejného objemu teplotu, změní se tlak — aneb vznikem jednoho vyvolá se děj, směřující ke vzniku jevu funkčně na onom prvním závislého — na př. porušením chemické rovnováhy vyvolá se reakce, mající svůj časový průběh. Věty mechanické teorie tepla, fázové pravidlo atd. nedeterminují dějství absolutně — vymezují pouze jeho možnost, určují v jakém rámci může jediné probíhat, a počítají s volností iniciativy, kterou teprve je další dějství vyvoláno a v rámci možnosti determinováno.«

Z knihy je zřejmo, že autor nejen kriticky promyslel a s vlastního stanoviska posoudil filosofické klasiky staré i moderní, že je odborníkem v chemii a fyzice, ale také že je činným v praktickém životě. Nejvíce zdá se mi, opírá se o Kanta, Bergsona a Ladislava Klímu. Je také znát, že prošel filosofickou školou Františka Mareše. Výsledky myšlení cizího i vlastního, své znalosti umění a své životní zkušenosti dovedl synteticky sloučit v svérázný celek, v původní životní a světový názor. Podal knihu, iakých máme málo v naší filosofické literatuře.

Ing. Dr. Antonín Kříž.

Ing Miloš Srb, nar 1892 ,zemřel 1944.

M. G.

Otcem zvolený asistent po odchodu dr. Kříže do Plzně. /Viz dopis gen. Havránka o žádosti o vedoucího výzk. ústavu/.

Ale pak Křížem doporučen dr. Jirza /já dostal Březinovy básně /a to byl začátek konce.

Srb jednou jako soukromý pomocník otcův otce pozval podívat se na jeho knihovnu. "Ale to se musíte koncentrovat jen na jeden předmět, když chcete ve světě něco udělat" mu radil otec.

Ing. Miloš Srb mrtev.

11. června 1944 zemřel neočekávaně Ing. Miloš Srb, závodní ředitel Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Rybitví.

Narodil se r. 1892 v Praze a po vystudování chemického inženýrství na pražské technice byl po světové válce úředníkem bývalého ministerstva národní obrany, na to účastnil se vedení skláren firmy J. Kaválir v Sázavě, jichž byl spoludávatelem, od roku 1927 byl

zaměstnán v obchodním ředitelství Škodových závodů v Praze, r. 1935 přešel k farmaceutické ř. Roche a. s., r. 1940 byl centrálním ředitelem fy Medica, r. 1942 vstoupil do služeb Spolku pro chemickou a hutní výrobu.

V průmyslu byl činným v oboru obchodně technic-

kém. Pro takové působení byl disponován jednak technickými vědomostmi, jež stále doplňoval, jednak živým smyslem pro výrobní i obchodní stránku podniku, rychlou orientací v přerůzných oblastech, schopností analýze a svým ryzím charakterem.

Ale odborná práce nikdy nevyčerpávala Srbův zájem a tvoření. Znal a obdivoval výtvarné umění. Byl dobrým klavíristou a nejvyš kultivovaným zpěvákem. Jeho úspěchy jako koncertního pěvce byly v letech 1921 až 1926 tak pronikavé, že tehdy pomýšlel věnovati se zcela činnosti pěvecké. Byl hlubokým znalcem a interpretem Dvořáka a Vycpálka, Bacha a Beethovena.

Vlastním vnitřním osudem Srbovým však byla filosofie. Svět a život byly mu hádankou, vědecké a technické poznatky, zážitky z umění a meditací, zkušenosti životní a společenské byly mu materiálem pro vlastní, opravdové myšlení. Filosofické klasiky prostudoval zevrubně, ale neustrnul v kompilaci. Dopracoval se vlastního základního hlediska a ve své knize „Živá skutečnost“, vydané r. 1940, podal původní soustavný nárt svého světového a životního názoru. Osvětluje a řeší tam hlavní otázky theorie poznání, etiky, náboženství a umění. Kritika zařadila knihu mezi základní díla naší filosofické literatury. Byl důvěrným přítelem filosa Ladislava Klímy. Výbor Klímových dopisů adresovaných Srbovi vyšel r. 1939 pod názvem „Filosofické listy Ladislava Klímy“.

Až do posledního týdne svého života pracoval ve chvílích, jichž mu tak málo zbývalo při jeho namáhavém zaměstnání, trpělivě a houževnatě na další filosofické knize. Pevně již vlastní stanovisko prohlubovalo a osvědčovalo se mu při řešení dalších problémů, hlavně noetických. V poslední době obíral se zvlášt teorií relativity, novými názory o času a Heisenbergovým principem neurčitosti. Vydání jeho literární pozůstalosti se připravuje.

Ing. Dr. Antonín Kříž.

Ing. Miloš Srb mrtev.

11. června 1944 zemřel neočekávaně Ing. Miloš Srb, závodní ředitel Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Rybitví.

Narodil se r. 1892 v Praze a po vystudování chemického inženýrství na pražské technice byl po světové válce úředníkem bývalého ministerstva národní obrany, na to účastnil se vedení skláren firmy J. Kavalír v Sázavě, jichž byl spolumajitelem, od roku 1927 byl

zaměstnán v obchodním ředitelství Škodových závodů v Praze, r. 1935 přešel k farmaceutické firmě Roche a. s., r. 1940 byl centrálním ředitelem firmy Medica, r. 1942 vstoupil do služeb Spolku pro chemickou a hutní výrobu.

V průmyslu byl činným v oboru obchodně technic-

kém. Pro takové působení byl disponován jednak technickými vědomostmi, jež stále doplňoval, jednak živým smyslem pro výrobní i obchodní stránku podniku, rychlou orientací v přerůzných oblastech, schopností analýzy a svým ryzím charakterem.

Ale odborná práce nikdy nevyčerpávala Srbův zájem a tvoření. Znal a obdivoval výtvarné umění. Byl dobrým klavíristou a nejvyšší kultivovaným zpěvákem. Jeho úspěchy jako koncertního pěvce byly v letech 1921 až 1926 tak pronikavé, že tehdy pomýšlel věnovati se zcela činnosti pěvecké. Byl hlubokým znalcem a interpretem Dvořáka a Vycpálka, Bacha a Beethovena.

Vlastním vnitřním osudem Srbovým však byla filosofie. Svět a život byly mu hádankou, vědecké a technické poznatky, zážitky z umění a meditací, zkušenosti životní a společenské byly mu materiálem pro vlastní, opravdové myšlení. Filosofické klasiky prostudoval zevrubně, ale neustrnul v kompilaci. Dopracoval se vlastního základního hlediska a ve své knize „Živá skutečnost“, vydané r. 1940, podal původní soustavný náčrt svého světového a životního názoru. Osvětluje a řeší tam hlavní otázky teorie poznání, etiky, náboženství a umění. Kritika zařadila knihu mezi základní díla naší filosofické literatury. Byl důvěrným přítelem filosofa Ladislava Klímy. Výbor Klímových dopisů adresovaných Srbovi vyšel r. 1939 pod názvem „Filosofické listy Ladislava Klímy“.

Až do posledního týdne svého života pracoval ve chvílích, jichž mu tak málo zbývalo při jeho namáhavém zaměstnání, trpělivě a houževnatě na další filosofické knize. Pevné již vlastní stanovisko prohlubovalo a osvědčovalo se mu při řešení dalších problémů, hlavně noetických. V poslední době obíral se zvláště teorií relativity, novými názory o času a Heisenbergovým principem neurčitosti. Vydání jeho literární pozůstalosti se připravuje.

Ing. Dr. Antonín Kříž.

Přátelská zpráva Prof. Stoklasy
o lišáckém návrhu sboru prof. k utvoření
nové stolice - takže návrženi byli: zeť
ministra Fořta - E. Votoček i kand. Prof. Ostw.
F. Wald. Při tom bylo doufáno, že k utvoření
nové stolice nedojde.

12. XII. 06.

Vše rozhodnuto dlepisem takto
ze 14. října 1907.

Váš kůlase i papír
ještě v Praze 11. IV. 07.

CHEMICKO FYSIOLOGICKÁ
VÝZKUMNÁ STANICE
ČESKÉHO
ODBORU ZEMĚLSKÉ
RADY PRO KRÁL. ČESKÉ.
PRAHA-II., KARLOVO NÁM. ČÍS. 3.

Lovtmy Jan
Jan Ing František Wald,
čefekemik rezeráren,

Kloubné

Přátelská zpráva Prof. Stoklasy
o lišáckém návrhu sboru prof. k utvoření
nové stolice - takže navrženi byli: zeť
ministra Fořta - E. Votoček i kand. Prof. Ostw.
F. Wald. Při tom bylo doufáno, že k utvoření
nové stolice nedojde.

12. XII. 06.

Vše vedl jsem dlepis tak fundulchov
ze 14. srpna 1907.

Vše kousek i 1 papír
jeden u Prof. 11. IV. 02.

CHEMICKO FYSIOLOGICKÁ
VÝZKUMNÁ STANICE

ČESKÉHO

ODBORU ZEMĚDĚLSKÉ

RADY PRO KRÁL. ČESKÉ.

PRAHA-II., KARLOVO NÁM. ČÍS. 3.

Luotny Tom

Pan Ing František Wald,
chemická laborant,

in y
Kloubné

Arcl. č. 32 m. 95

CHEMICKO FYSIOLOGICKÁ
VÝZKUMNÁ STANICE
ČESKÉHO
ODBORU ZEMĚDĚLSKÉ
RADY PRO KRÁL. ČESKÉ.
PRAHA-II., KARLOVO NÁM. ČÍS. 3.

Praha, 12. prosince 1906.

Vážený Páně!

Především jsem přisílá z komise, kde se jednalo
o Vaši záležitost.

Budete navržen komisi za řádného
profesora theoretické chemie a metalurgie.

S původním svým návrhem, který měl
jsem v úmyslu hájiti, navrhl jsem na
tuhý odpor v komisi,

Ac nebylo vyloučeno, že ohlásiv
minoritní votum, prorakím se svým původním
návrhem ve sboru, přec chopil jsem se
raději jistoty, která se mně nabírela
kompromisem ve Vaš prospěch.

Poněvadž jest metallurgie řádným
předmětem musí býti jmenován Vaz
co nejlépe provedeno.

Prose, abyste sítě mé přijal zároveň
s přírodním blahopřáním zůstavám

v hluboké sítě odolany

Vas

Jiliv Paulen

Příjete s láskou do Prahy

III. SJEZD ČESKÝCH PŘÍRODOZ.

Sloužný Paní.

p. Jit. Wald,

inženýr při hutích

na

15. II 1901.

Tisnovis

Kladno

1870
K. ADNO
1870

V Kladně, dne 18 Dubna 1901.

1

Ex libris
† Prof. F. WALD
609

Štrouhal

Veleštný pane dovoluji rádo!

Pan prof. Rajman o panem Voleštem vypráví mi k přednášce v této chemické.
Předmet, jímž se leta již se obírám, mnohem spíše více hodí by se do těchto
fyzikální-matematické. Publikoval jsem v Listěch Chemických několik práce,
vztahující se k matematickému rozboru základních pojmu chemické, a dovoluji
si upozorniti na skutečné pojednání v posledním 2. ročníku německého ročníku
Listů Lich. Zdá se mi že vše moje velice by zůstalo, když se mi podaří zhrubiti
pro ni zejména matematickou, neboť vyhledávání - jisté známé - a matematické
nijak nesymetrické, a dokud vztahovat: budeme nyní sebou, lež povíci a
kontroly matematické své problémy, nedostaneme se k tomu přede. Namíchal jsem
tudíž panu prof. Rajmanovi, zdálo by nebylo možno uspořádati setkání
společnou této chemické a matematické, když byti. Jest vše nyní předvedl,
tuším však že nárok ten pro nedostatek času a z jiných důvodů lehkost,
nebude možno provésti. Mám-li však rádo pokusiti se o propagaci svých
návrhů chemických na Vyšší, došlo více by mi záleželo na usměrku
sebe matematické-fyzikální, jejíž příslušnosti dovedl o anahád svých
sotva mají tušiti, než na usměrku sebe chemické, když snad každý jest
z Listů Chem. o anahád svých zpráv, přirození viděti již jakou anahád
sěci, a práce - nejza matematickou - jest neschopna dožiti k usměrku
Definitivnímu. Neopřívám se tím myšlénky zastupovati chemickou

Proučij. sice svou lastkasi přizvi Páruštině

gama-nam a r diti hlubotě

F. W. S.

Adresa

F. W. S., ohraňte željeznu

Kladno

Prof. Dr. C. E. Škrobek

ek domovní

Praha I

Ameluzho ulice 2

Stronach
Týká se přednášky na Sjezdu P.a.l. - 18.IV.1901.

21/4 1901

Velečnyj Pane!

Schize kombinovane' nejion
 Sobre moze' s polon' Techničny'ch.
 Prošly' čas veličny' počet
 štremat, mištrofij i daleko od
 ubo včasno ^{pridnoff zozymu} a noc. —
 Mohl byto vskaz Re'no' povel-
 nado, klyz by byto vskaz
 čeručny' čobno prosveti
 toho net čobno vzm. Rečičko
 čena vskaz pro' — anebo
 naspat. Čomu nečobno
ni, abto na pro'pato
pro'ničny ion re'no'is
 vskaz pro'p. mathematicko
 abto byto byl pro'čičny

v ešči chemičko; p. 17 byto
mohl sam psovati, psování
sobnosti chemiky, aby 17
do psování v španěli.

Práce by se v. 17 psování
ve španěli ešči byto
psování ešči. 17
u nás, p. 17, psování
s. 17 psování 17
to naše psování, a to
17, aby 17 psování
bylo v technice ešči
(17 sam utce bude [vedle
Klementine] 17 mi. chuzi)
17 aby v bliz 17 utce
chemičko, 17 bude
psovati ešči chemičko,

molli no p^{ro}par^o w^olker^o
c^ol^ono^o de^o e^ol^o e
sop^opar^oti; Et de p^omentis
by de p^opa m^ol^ono.

Resol^oti^oni^o d^o d^o
van d^o d^o
L^o d^o